

Στην Ιερά Μονή των Αγίων Πάντων για την Παράκληση της Παναγίας ο Μητροπολίτης Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Το απόγευμα της Τετάρτης, 12 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στη Μικρή Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Παλατιτσίων, όπου θησαυρίζεται πιστό αντίγραφο της θαυματουργού Ιεράς Εικόνας της Παναγίας της Παραμυθίας από την Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου του Αγίου Όρους.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **κ. Παντελεήμων** κηρύττοντας τον θείο λόγο

ανέφερε μεταξύ άλλων «Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω-σιν τῆς δούλης αὐτοῦ».

Στόν Μικρό Παρακλητικό Κανόνα πρὸς τὴν Κυρία Θεοτόκο, πού ψά-λαμε ἀπόψε, σύμφωνα μέ τό Τυπι-κό τῆς Ἐκκλησίας μας, ὄρισαν οἱ θεοφόροι Πατέρες νά διαβάζεται τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ἀπό τόν ἱερό εὐαγγελιστή Λουκᾶ, πού μᾶς διέσωσε τὴν εὐχαριστήρια ὠδή τῆς Παναγίας μας πρὸς τόν Θεό, τὴν ὁποία εἶπε κατὰ τὴν ἐπίσκεψή της στό σπίτι τῆς Ἑλισάβετ, τῆς μητέ-ρας τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ἡ ὠδή αὕτη εἶναι ἀπό τούς ἐλά-χιστους λόγους τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τό-κου, τούς ὁποίους μᾶς διέσω-σαν οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές, καί μᾶς ἀποκαλύπτει τόν λόγο γιά τόν ὁποῖο τὴν ἐπέλεξε ὁ Θεός μεταξύ ἑκατομμυρίων γυναικῶν, γιά νά γίνει αὕτη πού θά δάνειζε στόν Υἱό του τὴν ἀνθρώπινη σάρκα καί θά γινόταν συνεργός του στήν πραγ-μα-τοποίηση τοῦ σχεδίου τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Καί τόν λόγο αὐτό τόν διατυπώ-νει μέ μία μόνο φράση, αὕτη πού προέταξα τῆς ὁμιλίας μου.

«Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεί-νωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ».

Πῶς ἐκφράζεται ὅμως ἡ ταπείνω-ση τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τί ἔχει νά διδάξει σέ ἐμᾶς;

Ἡ ταπείνωση ἐκφράζεται πρωτί-στως μέ τὴν ὑπακοή τῆς Παναγίας Παρθένου. Ἡ ζωή της ἦταν ζωή ὑπακοῆς καί ἡ ὑπακοή ἦταν ἡ ζωή της. Τριῶν ἐτῶν, ὑπακούοντας στήν ἀπόφαση τῶν γονέων της, τῶν εὐσεβῶν Ἰωακείμ καί Ἄννης, ἀφιερώθηκε στόν ναό τοῦ Σολο-μῶντος καί ἔμεινε ἐκεῖ μέχρι τὴν ἡμέρα πού

ἀνέλαβε τή φροντίδα της ὁ δίκαιος Ἰωσήφ. Ἀκόμη ὅμως πῶς ἐντυπωσιακή ὅμως ἦταν ἡ ὑπακοή της στό μήνυμα πού τῆς μετέφερε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της. Τί εἶπε; «Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμα σου».

Πόσο μεγάλη ὑπακοή κρύβει αὕτη ἡ φράση! Ἡ Παναγία Παρθένος ὑπακούει χωρίς ἐρωτήσεις καί χωρίς προϋποθέσεις σέ μία πρόσκληση πού τῆς ἀλλάζει ριζικά τή ζωή καί μάλιστα χωρίς νά γνωρίζει ἀκριβῶς μέ ποιόν τρόπο. Αὕτη ἡ ἀπροϋπόθετη καί τελεία ὑπακοή εἶναι τό μεγαλεῖο τῆς Παναγίας καί τῆς ταπεινώσεώς της.

Τό δεύτερο στοιχεῖο μέ τό ὁποῖο ἐκφράζεται ἡ ταπείνωση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἶναι ἡ σιωπή. Στά τριάντα τρία χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ καί ἰδιαίτέρως στά τρία χρόνια τοῦ δημοσίου βίου του ἡ Παναγία μας εἶναι παρούσα, εἶναι δίπλα στόν Υἱό της, ἀλλά δέν ἀναμιγνύεται, δέν ἐκφράζει τήν ἀποψή της ἢ τήν ὁποιαδήποτε ἐπιθυμία της, δέν ἐπεμβαίνει στή ζωή καί τό ἔργο του.

Πόσες γυναῖκες, πόσοι ἄνθρωποι πού ἔχουν κάποια συγγένεια ἢ σχέση μέ ἕνα ἐπίσημο πρόσωπο προσπαθοῦν νά τό ἐπηρεάσουν, ζητοῦν ἐξυπηρετήσεις, μεταφέρουν δῆθεν τίς ἀπόψεις καί τίς ἀποφάσεις του, καί καυχῶνται γιά τή σχέση τους, γιατί νομίζουν ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό ἔχουν καί οἱ ἴδιοι ἀξία.

Ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας παραμένει ὅμως σιωπηλή καί διακριτική, δέν ἐπιδιώκει νά κερδίσει δόξα, τιμή καί φήμη ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐπιβεβαιώνοντας μέ τή σιωπή της τήν ταπείνωσή της.

Τό τρίτο στοιχεῖο πού ἐκφράζει τήν ταπείνωση τῆς Κυρίας Θεοτόκου εἶναι ἡ ὑπομονή. Ἀπό τήν ὥρα τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μέχρι τόν Γολγοθᾶ καί τή Σταύρωση τοῦ Υἱοῦ της ἡ Παναγία μας ἦλθε ἀντιμέτωπη μέ δύσκολες καί θλιβερές καταστάσεις καί αἰσθάνθηκε, κατὰ τήν προφητεία τοῦ δικαίου Συμεῶν, πολλές φορές νά διαπερνᾷ τήν ψυχή της ρομφαία δίστομος. Ποτέ ὅμως δέν δυσανασχέτησε, ποτέ δέν διαμαρτυρήθηκε, ποτέ δέν παραπονέθηκε, ποτέ δέν γόγγυσε, διότι ὁ ταπεινός ἄνθρωπος γνωρίζει νά ὑπομένει, γιατί ἔχει ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί ἔχει μάθει νά ὑπακούει στό θέλημά του.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος μέ τήν ταπείνωσή της, ἡ ὁποία ἐκφραζόταν, ὅπως εἶπαμε, μέ τήν ὑπακοή, μέ τή σιωπή καί μέ τήν ὑπομονή της «εὗρε χάριν παρά τῷ Θεῷ». Ὁ Θεός ἐπέβλεψε ἐπὶ τήν ταπείνωσίν της καί τήν ἀνέδειξε ὄντως «κεχαριτωμένη», πλήρη δηλαδή τῆς χάριτός του, ἡ ὁποία τήν συνόδευε σέ ὅλη της τή ζωή καί τήν ἀγίασε.

Ἄν, λοιπόν, καί ἐμεῖς θέλουμε νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, χωρίς τήν ὁποία δέν μπορούμε νά ἐπιτύχουμε τίποτε στή ζωή μας, ἄς φροντίσουμε καί ἄς ἀγωνισθοῦμε νά ἀποκτήσουμε τίς τρεῖς αὐτές ἀρετές, γιά τίς ὁποῖες διακρινόταν ἡ Κυρία Θεοτόκος, τήν ὑπακοή, τή σιωπή καί τήν ὑπομονή, συνισταμένη τῶν

οποίων είναι ή ταπεί-νωση. Διότι, εάν δέν ἀποκτήσουμε αὐτές τίς ἀρετές, τότε μπορεῖ νά νομίζουμε ὅτι ἔχουμε ταπείνωση, ἀλλά στήν πραγματικότητα ή ταπείνωσή μας εἶναι ἐπιφανειακή, εἶναι ταπείνωση στά λόγια καί ὄχι στήν πράξη, ή ὁποία δέν φέρνει τή χάρη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή μας.

Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά ἔχουμε τή γνήσια ταπείνωση πού στηρίζεται στίς τρεῖς ἀρετές πού προανέφερα, γιά νά ἐπιβλέψει ὁ Θεός καί σέ μᾶς καί νά μᾶς ἀξιώσει τῆς χάριτός του, διά πρεσβειῶν καί τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

